

Ascocentrumit
ovat nyt
vandoja

Teksti ja kuva OILI PENTINSAARI

Vanda christensoniana

Kasvien DNA-tutkimukset ovat aiheuttaneet suuria taksonomisia muutoksia, joilta eivät vandansukuisetkaan orkideat ole välttyneet. Lauren Maria Gardinerin suuren selvitystyön tulokset julkaistiin 2012 (Phytotaxa 61:49). Tällöin *Ascocentrum*-suku lakkasi olemasta ja siihen kuuluneista lajeista 13 siirrettiin *Vanda*-sukuun. Näin kävi myös *Ascocentrum christensonianum*ille, jonka tsekkiläinen botanisti Jiri Haager oli nimennyt 1993 Eric A. Christensonin mukaan (Orchid Digest 57.1).

Kuvaus

Vanda christensoniana kasvaa suppealla alueella Vietnamin eteläosan kuivissa ja savannityyppisissä alankometsissä 100–700 metrin korkeudella epifyytinä useimmiten lehtensä pudottavissa puissa.

Lajin lehdet ovat kapeat ja jäykät, osaksi

vihreät, osaksi punertavat. Tämä kertoo kasvin sopeutumisesta 5–7 kuukauden mittaiseen kuivaan ja aurinkoiseen kauteen. Sadekaudella kesäkuusta syyskuuhun sataa kuitenkin lähes 2000 mm. Lämmintä on läpi vuoden, kesällä 25–29 astetta, kuivana kautena vain 2–3 astetta vähemmän. Ilmankosteus on korkea, 75 % myös kuivana aikana.

Vanda christensoniana kasvaa 20–40 sentin korkuiseksi. Kukintovarsi kasvaa varren suuntaisesti, pituutta sille voi kertyä 15 senttiä. Kukintovarteen avautuu kymmentään noin sentin mittaisia, läpikuultavan vaaleanpunaisia kukkia. Kukissa on noin sentin mittainen kannus. Juuret ovat kasvin kokoon nähden pitkät ja vahvat.

Kasvatus

Oma kasvini tuli vuoden 2011 yhteisti-

lauksessa Schwerteriltä pienenä taimena, ja tämä on sen ensimmäinen kukinta. Pitkä matka on kukintovarrella vielä venyttäväksi, sillä nyt kukat ovat jääneet ryppääksi lehtihankaan. Kukkia on toistakymmentä, tuoksua en niissä ole huomannut. Kasvin varsi on nyt 6 senttiä korkea, mittaa lehden kärjestä toiseen kertyy 20 senttiä. Kasvilla on useita noin 30 senttiä pitkiä juuria.

Kasvini on sopeutunut lasikkoni oloihin – ja minä olen laiskana kastelijana ollut tyytyväinen sen haluamaan pitkään kuivempaan kauteen. Lasikon lämpö kohoaa päivisin valaisinten vaikutuksesta 25–28 asteeseen ja laskee yöksi 5–10 astetta. Ilmankosteus on päivisin noin 70 % ja nousee yöksi lämmön laskiessa. Kastelen palikkakasvien juuret ja sammaleet kerran tai kaksi viikossa ja keran kuukaudessa pyrin käymään lasikon kasvit lävitse tarkemmin.